

[Mølgaard]

det skal bruges til, vi har noget imod. Instrumentet er jo et værktøj i tvangspolitikken over for arbejdsmarkedet. Vi vender os imod det, instrumentet skal bruges til. Denne hensigt er ganske klar, og derfor må vi vende os imod selve instrumentet også.

I dette ligger ingen kærlighedserklæring til den gældende pristalsberegning eller dennes anvendelse som lønreguleringsinstrument. Den kunne der måske nok for alle berørte være grund til at sætte spørgsmålstejn ved hensigtsmæssigheden af. Ja, det turde endda være indlysende, at en overgang fra at anvende et pristal som reguleringsfaktor til at bruge et velstandstal hertil ville være til gavn for begge parter eller, om man vil, alle parter. Det var endda højst sandsynligt, at disse ville drømme om at bruge et sådant reguleringsinstrument, hvis de fik lov til at råde selv, men det har de jo ikke fået gennem efterhånden et betydeligt antal overenskomstsituationer, fordi de såkaldt ansvarlige har leget bedrevende på uansvarlig og uvidende, men undertiden lakajmæssig måde, til skade for alle.

Ændringen af pristallet skaber ikke et velstandstal ifølge forslaget, og intet i pakken lægger op til større frihed og selvbestemmelsesret på arbejdsmarkedet – og slet ikke denne gang pristalsfusk.

Retsforbundet vil garantere ét, nemlig at støtte alt det positive i dette forslag, og det er ikke meget.

Kaj Poulsen (S):

Dette forslag er som de øvrige, der skal behandles her i dag, et led i regeringens helhedsløsning for den økonomiske politik fremover. Det sidste års kraftige prisstigninger på olie og energi har haft en negativ virkning på vores betalingsbalance, og dette betyder samtidig, at Danmark har haft færre midler at dele ud til befolkningsgrupperne.

På baggrund af den uheldige indflydelse, vi har set at energiprisstigninger har haft på reguleringspristallet, foreslås det for det første, at energiprisen tages ud af beregningsgrundlaget for reguleringspristallet med virkning fra januar i år. Dette vil betyde, at en af dyrtidsportioner, som kommer til udbetaling pr. 1. marts 1980, ikke udløses, og at energiprisstigningerne i fremtiden kun vil give sig udslag i pristallet ved indirekte prispåvirkninger.

Endvidere ændres reguleringsgrundlaget fra at være beregnet efter januar 1975 lig 100 til januar 1980 lig 100. Dette betyder, at stigning i dyrtidsreguleringen vil indtræde for hver 3 pct.s prisstigning, der er slået igennem i reguleringspristallet, imod hidtil godt 2 pct. Dette vil yderligere betyde, at der vil blive længere mellem reguleringerne på grund af den højere procentatsats, som skal nås. Da det imidlertid ikke er hensigten, at dyrtidsreguleringen på grundlag af denne ændring skal forringes i kroner og øre, bliver det foreslået i et andet lovforslag, som skal behandles i dag, at dyrtidsreguleringen for hver følgende 3 points udsving forhøjes til 90 øre i timen, i stedet for de 60 øre som hidtil, for personer over 18 år og 45 øre i timen for personer under 18 år.

Regeringen har endvidere i en anden del af helhedsløsningen foreslået, at de lavestlønnede grupper i befolkningen skal have kompensation for de øgede varmeudgifter.

På denne baggrund finder vi i socialdemokratiet, at det er socialt forsvarligt at gennemføre dette forslag, og vi kan give vores tilslutning til det.

Økonomiministeren (Ivar Norgaard):

Jeg vil gerne takke for den forståelse, som et flertal af ordforerne har givet udtryk for over for dette forslag, som vi fra regeringens side ikke på nogen måde har begejstring for, men som vi finder et nødvendigt led i den helhedsplan, som vi nu mener man bør gennemføre.

Der er blevet stillet en række konkrete spørgsmål.

Hr. Enggaard spurgte, om man ikke også burde have medregnet de indirekte virkninger, og om man ikke også burde lade disse poster fremgå med dødvægt i pristallet i stedet for at beregne dem med en proportionalvægt, som vi har foreslået.

Disse spørgsmål kan naturligvis diskuteres, og det bør gøres, og jeg er parat til også at komme i samråd om dem, men jeg vil gerne sige, at vi naturligvis meget dybtgående og seriøst har overvejet spørgsmålet om indirekte virkninger, og de konklusioner, vi er kommet til, er, at det vil være umuligt at finde frem til en rimelig afgrænsning af sådanne virkninger, og derfor har vi afstået fra det. Om man vil tage dem med som dødvægt, er